

DE HEKSENCODE

Anoeska Nossol

Anoeska Nossol

De Heksencode

© 2019, Eerste druk

Uitgegeven in eigen beheer via Sweek Publishing
anoeskanossolschrijfster@gmail.com

Correctie door Tamara Arts

Boekcover door Jari Maerevoet

Binnenwerk door Anoeska Nossol

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Anoeska Nossol

**De
Heksen
code**

Tien geboden

In 2301 verkondigde Roderick de tien nieuwe geboden. Hij beweerde dat God hem deze persoonlijk had bezorgd. Het volk zou voortaan moeten leven volgens deze nieuwe regels.

De straffen op het breken van de tien geboden werden steeds strenger en strenger tot ook in 2303 de doodstraf weer werd ingevoerd. Roderick kende geen genade, want God had hem gekroond als de nieuwe prins op Aarde.

Roderick nam zijn taak als prins zeer ernstig en al gauw vergat hij wie de eigenlijke leider was. Hij richtte het Spero op in 2303 met hem als enige boegbeeld.

De tien geboden van Spero, geschreven door Roderick Juda.

1. Aanbid geen God, maar erken uw profeet.
Spero kent geen Goden of Godinnen. Andersgelovigen worden niet erkend als mens door de profeet Roderick.
2. Bezoek de plaatselijke kerk minsten driemaal per week. De band met de parochiale priester is belangrijk. Men moet zich minstens driemaal per week melden bij de kerk en de dienst bijwonen.
3. Liegen is ten strengste verboden en wordt meteen ontmaskerd door de profeet.
De wereld hangt vol met camera's en geluidsapparatuur. Het personeel van Roderick controleert elk gesprek. Er mag niet gelogen worden en men moet over alles eerlijk zijn tegen iedereen.
4. Uw daden bepalen wat u verdient, zowel in positieve als negatieve zin.
Wat je doet zal de oorzaak zijn van het gevolg. Dit gevolg kan een externe factor zijn of vanuit jezelf komen.
5. U blijft trouw aan de partner die de profeet u gaf. Roderick bepaalt wie in het huwelijksbootje stapt. Hij weet wie voor elkaar geboren is en kan zo het perfecte stel samenstellen. Scheiden en ontrouw is taboe.
6. Moorden is je doodvonnis tekenen. Tenzij opgedragen door de profeet.
Er mag niet vermoord worden. Enkel wanneer de profeet jou opdraagt om iemand te vermoorden wordt het goedgekeurd. In deze situatie mag je niet weigeren.
7. Technologie staat boven de natuur.

Het belang van de natuur wordt naar achteren geschoven.
Mensen die de natuur vooropstellen worden als verraders gezien.

8 Wees barmhartig voor je naasten.
Je naasten en de rest van het volk spelen een belangrijke rol
• in jouw leven. Ze zorgen voor jouw levenskansen en dit
moet je eren.

9 Elk gebouw bevat minstens één portret van de profeet.
Het volk moet op elk moment van de dag de profeet kunnen
• eren. Dit gaat enkel wanneer hij overal aanwezig is.
Portretten bevatten ook camera's en geluidsapparatuur.

10 Uw waardigheid is meer waard dan geld.
Elk mens hoort zelfrespect te hebben. Enkel hiermee
• kan
men een waardig bestaan hebben.

**Elke heks
krijgt een
code, de
heksencode.**

*'De heksenjacht is
weer geopend!'*

*Het volk begon meteen
enthousiast te schreeuwen.
Machteloos keek ik om
me heen.*

*'Dit kan hij niet maken,
toch?' vroeg ik onzeker aan
mijn moeder.*

Proloog

Mijn moeder had het moeilijk om haar evenwicht te bewaren. Terwijl ik mezelf vastklampte aan een paal zodat ik niet zou vallen.

De reis van Salem Common naar Clifton was niet zo lang dankzij de vernieuwde luchttreinen, maar aangenaam was het zeker niet. Het spoor voelde hobbelig aan door de immense snelheid van dit ding. Ik had het idee dat de trein elke seconde kon ontsporen.

Even later openden de deuren zich. De stedelijke muziek drong mijn oren binnen.

Hoewel de stad Clifton druk bevolkt was, vond ik het een van de ongezelligste plekken uit de regio.

‘Au!’ riep ik uit toen iemand op mijn mantel ging staan. Ik had eerder deze ochtend mijn lange haren op mijn rug laten rusten. Bij het omdoen van mijn mantel kwam het haar in een benauwde positie. De man excuseerde zich en liep me voorbij zodat hij uit de trein kon stappen.

Mijn moeder trok de kap van mijn mantel weer over mijn hoofd en greep me bij de hand. Onze maandelijkse uitstap naar de plaatselijke markt van Clifton moest zoals altijd zeer snel gaan.

De stad was namelijk niet veilig volgens de verhalen van mijn moeder. Zelf had ik er nooit wat van gemerkt.

Het leger was namelijk overal, wat me net een veilig gevoel bezorgde. Er was maar één ding dat me dwarszat in Clifton en dat was die vreselijke technologie die ze hier hadden.

De moderne technologie zorgde er namelijk voor dat de mens niet langer onopvallend door de straten kon dwalen. Al kon ik ook dat relativeren tot een gevoel van veiligheid.

Echter hadden mijn moeder en ik geen andere keuze. In Clifton vond je namelijk een bijzondere handelaar. Niemand wist precies wie hij was, maar zijn bessensap was mijlenver bekend.

Mijn ouders hadden een kleine herberg in Salem Common. Het was er elke dag een gezellige boel. De dorpelingen van Salem kwamen niet enkel voor de bessensap die mijn moeder meebracht uit Clifton, ze waren vooral uit op gezelschap. De ouderwetse manier van communicatie, zoals ze dat in de stad noemden.

Salem Common was een van de laatste plekken op aarde waar technologie niet boven de mens stond. Eerlijk gezegd was technologie iets wat we niet kenden. Het gezelschap van anderen voldeed voor ons. Ik zou het sociale contact nooit willen opofferen voor die vreemde technologische snuffjes die ze in de stad gebruikten.

Plekken zoals Salem werden gezien als een terugkeer naar de Middeleeuwen. Dat was hoe de hogere rangen ons zagen. Ik vond het afschuwelijk dat ze zo op ons neerkeken. Onze dorpen toonden de vele eeuwen die ze geleefd hadden, maar dat bracht net karakter met zich mee.

Het was moeilijk om nieuwe materialen te vinden die niet bestonden uit beton. Nieuwe gebouwen plaatsen was voor ons bijna onmogelijk geworden.

Wij waren de donkere plekken die Roderick moest bevrijden. Nu ja, dat geloofde toch bijna de hele wereldbevolking. Gelukkig waren er ook nog mensen die hun verstand wel konden gebruiken.

Ik vond het wel goed zo, in dat donkere deel van de wereld. Voor mij was Salem Common thuis.

‘Stap even door Nola,’ mompelde mijn moeder binnensmonds terwijl ze haar kubus vasthield.

De kubus was een uitvinding die niet veel groter was dan een yoghurtpotje. Dankzij een knopje kon je het naar vijf verschillende groottes verzetten. Het winkelmandje van de toekomst, zoals de uitvinders het zelf noemden.

Alsook het enige technologische snuffje dat we thuis hadden. Mijn moeder zag het als noodzaak om niet op te vallen in de stad. Al vergat ze de mantels die we steeds droegen. Het onderscheidde ons van het volk in Clifton.

Hun kleding was zo strak. Alles was wit of een grijs tint. Ik voelde met hen mee, want het leven leek hier zo saai te zijn.

Ik greep de zoom van mijn mantel vast en bewonderde de donkergroene kleur.

Het was vandaag zeer druk op de markt. Iedereen duwde elkaar aan de kant en probeerde het beste zicht te krijgen op de verschillende kramen. Ik hoorde mensen door elkaar brullen. Marktkramers die hun goederen wilden verkopen en kopers die liever wat minder neer wilden tellen.

Later kwamen we voorbij het plaatselijke plein. De markt cirkelde eromheen en dit werd gezien als de kern van Clifton. In het midden van die kern stond de profeet Roderick.

Ach wat walgde ik van die man. Hij dacht boven alles en iedereen te staan. In het begin was alles nog oké. Toen hij nog het woord van God verkondigde vond ik hem best wel aangenaam. Zijn visie over het leven sprak zelfs mij aan, terwijl ik tot de andere kant behoorde.

Macht doet helaas veel met een mens en Roderick is daar het levende bewijs van. Hij greep de hoogste macht die er bestond. Alsof het ooit zelfs van iemand geweest was. Toen Roderick besloot een rondreis te maken om zijn visies te delen met anderen, leek iedereen laaiend enthousiast te zijn over zijn woorden.

Zijn rondreis over de hele wereld leek nooit een eindpunt te kennen. Die zogenaamde boodschap van hem was pure onzin en ik vond het misselijkmakend dat mensen hem geloofden.